

tvende Skønsmænd til at besigtige Parterne. Sø- og Handelsretten udmeldte saa 2 Skønsmænd, nemlig Varemægler A. W. Simmelhag og Grosserer Bjarne Nielsen, der begge har indgaaende, mangeaarigt Kendskab til Bedømmelse af Klipfisk.

Disse Skønsmænd erklærede efter en nøjagtig og omhyggelig Undersøgelse af Parterne, at ca. 700 Baller à 50 kg, altsaa ca. 35 000 kg Fisk, ikke i Kvalitet svarede til Slutseddelsens Bestemmelser og Vragertestens Ordlyd, idet de tilføjede, at Fiskens Udseende ikke kunde have forandret sig i Tidsrummet fra Vragningen paa Færøerne til Besigtigelsen her, ligesom Manglerne ikke kunde være opstaaet paa Transporten fra Færøerne hertil. Endvidere tilføjede disse Skønsmænd, hvis Erklæring er afgivet efter bedste Overbevisning og paa Tro og Love, under Eds Tilbud, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „I øvrigt skal vi som mangeaarige Besigtigelsesmænd ved Sø- og Handelsretten udtale, at vi ikke tidligere har haft Lejlighed til at se saa skandaløst vragede Partier Storfisk, idet disse ikke alene indeholdt solkogte Fisk, hullede, samt enkelte sønderbrudte Fisk (Vragfisk), men gennemgaaende bestod af Fisk af saa slet Kvalitet med Hensyn til Udseende og Farve (fuldstændig misfarvet, rødgul, discoloured Vare), at Parterne efter vor Mening ikke af Modtageren kan afleveres og sælges som almindelig salgbar Vare. Saadan Fisk, afskibet med Vragertest som Nr. 1-Vare, maa betegnes som ganske uforsvarligt og utilladeligt samt fuldstændig ødelæggende for al Handel fra Færøerne med Fisk fob., hvor Varerne modtages og betales, udelukkende stolende paa den officielle Vragertest.“ Saa mange var Skønsmændenes Ord om denne Fisk. Man har anmodet mig om at besigtige Varen, og jeg har gjort det og sætter gerne mit Navn ved Siden af Skønsmændenes. Det, der har fundet Sted, er i Sandhed uforsvarligt og utilladeligt. Skønsmændene anslaaer Varens Mindreværdi til 33 $\frac{1}{3}$ pCt. under Salgsprisen. Personlig anser jeg Mindreværdien for langt betydeligere, men Skønsmændene har aabenbart ønsket at være paa den rigtige Side. Det siger sig selv, at en saadan uforsvarlig Vragning er i allerhøjeste Grad beklagelig, ikke mindst af Hensyn til Færøernes gode Renommé som fiskeproducerende Land. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at langt Hovedparten af de færøske Købmænd og Fiskeproducenter og ogsaa det ærede Medlem Hr. Samuelson vil være

enige med mig, naar jeg henstiller til den højtærede Justitsminister, der desværre ikke er til Stede her i Aften, men telefonisk, umiddelbart før jeg fik Ordet, meddelte mig, at han gerne havde været her, men i sidste Øjeblik var blevet forhindret, med al den Kraft og Skarphed, som vi alle ved, at den højtærede Minister er i Besiddelse af, at ville tage denne Sag op og føre den til Bunds. Man har meddelt mig, at der allerede for nogle Dage siden af det paagældende Firma er tilstillet Justitsministeriet en Klage over denne Vragning, ledsaget af den fornødne Dokumentation, men skulde den højtærede Minister, forinden han tager Sagen op, ønske yderligere Oplysninger om dette eller andre tidligere Tilfælde af lignende Art, staar jeg naturligvis til Tjeneste. Der er, som jeg har nævnt, ingen, der har større Interesse i Vragerlovens Haandhævelse efter dens Aand og Bogstav, end netop den færøske Købmand og Fiskeproducent, og der er ingen, der i det lange Løb vil lide større Skade, saafremt man sløser paa dette Omraade, end netop den færøske Købmand og Fiskeproducent. Ikke mindst i de vanskelige Tider, i hvilke vi er inde, hvor Konkurrencen imellem de fiskeproducerende Lande er skarp, er det nødvendigt at skabe den størst mulige Anseelse om sit Produkt. Den færøske Klipfisk har ved sin Beskaffenhed og ved den udmærkede Behandling, den som Regel er Genstand for, fra det Øjeblik den fiskes, indtil den afskibes, naaet en saa høj Standard, at det er Synd, om Renommeet skal lide Skade grundet paa saadanne Misbrug af Vragerordningen som det, jeg her har dokumenteret.

Inden jeg forlader Emnet Færøerne, vil jeg gerne i Anledning af den Diskussion, der har fundet Sted i det høje Ting, hovedsagelig mellem de ærede Medlemmer Hr. Rytter, Hr. Hans Nielsen og Hr. Samuelson, men i hvilken jeg ogsaa har deltaget med et Par korte Bemærkninger, have Lov til mere udførligt at imødegaa de Paastande, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har fremsat vedrørende det Slave- og Afhængighedsforhold, som den færøske Fisker efter hans Mening staar i til den færøske Købmand. Jeg har allerede tidligere nævnt, at denne Paastand er absolut stridende mod de faktiske Forhold. Den færøske Fisker er ingen Slave eller undergivet Slavevilkaar. Han er en Frimand, der udøver Frimandens Gerning. Det er en stout og djærv Type, der hyp-